Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

2. června 2016*

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Zdanění příjmů penzijních fondů — Rozdílné zacházení s rezidentními a nerezidentními penzijními fondy — Paušální zdanění rezidentních penzijních fondů na základě fiktivního výnosu — Srážková daň vybíraná z příjmů pocházejících z dividend vyplácených nerezidentním penzijním fondům — Srovnatelnost“

Ve věci C-252/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Högsta förvaltningsdomstolen (Nejvyšší správní soud, Švédsko) ze dne 20. května 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 23. května 2014, v řízení

Pensioenfonds Metaal en Techniek

proti

Skatteverket,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, místopředseda Soudního dvora, vykonávající funkci předsedy prvního senátu, F. Biltgen, E. Levits (zpravodaj), M. Berger a S. Rodin, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. května 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Pensioenfonds Metaal en Techniek F. Boulognem a G. Anderssonem, advokat,

— za švédskou vládu A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren a K. Sparrman, jakož i L. Swedenborgem a F. Sjövallem, jako zmocněnci,

— za německou vládu T. Henzem a K. Petersen, jako zmocněnci,

— za Evropskou komisi J. Enegrenem a W. Roelsem, jakož i C. Tufvesson, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. září 2015,

* Jednací jazyk: švédština.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 63 SFEU.

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Pensioenfonds Metaal en Techniek (dále jen „PMT“), penzijním fondem se sídlem v Nizozemsku, a Skatteverket (daňový orgán) ve věci daně z dividend placené tímto penzijním fondem ve Švédsku v období 2002–2006.

Švédský právní rámec

Právní předpisy týkající se penzijních fondů

3 Ustanovení § 9 lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m. m. [zákon (1967:531) o zajištění penzijních závazků a dalších aspektech, dále jen „zákon o zajištění penzijních závazků“] definuje penzijní fond jako fond založený zaměstnavatelem, jehož jediným účelem je zajištění penzijních závazků vůči zaměstnancům či jejich pozůstalým.

4 Podle § 12 uvedeného zákona mají penzijní fondy formálně zakázáno zavazovat se k vyplácení důchodů a nevyplácejí ani starobní důchody. Jediným úkolem penzijního fondu je spravovat kapitál, který do něj zaměstnavatel vložil, a zajistit, aby mohl tento zaměstnavatel svým penzijním závazkům dostát.

5 Zajištění penzijních závazků zaměstnavatelů penzijními fondy je dlouhodobým závazkem. Na základě § 10 zákona o zajištění penzijních závazků musí být aktiva penzijního fondu investována tak, aby umožňovala diverzifikaci rizik za účelem lepšího a obezřetnějšího spravování zájmů těch, kteří spadají pod instituci. Penzijní fondy musí dodržovat pokyny o investování v souladu s požadavky stanovenými v předpisech a obecných pokynech Národní inspekce finančních institucí týkajících se pokynů o investování a analýz dopadu institucí činných v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění (Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om placeringsriktlinjer och konsekvensanalys för institut som driver tjänstepensionsverksamhet, FFF 2011:16).

6 Penzijní fondy jsou součástí Švédským královstvím zvoleného způsobu pojetí a zajištění systému starobního důchodu. Za účelem zajištění penzijních závazků je rovněž možné uzavřít životní pojištění nebo vytvořit rozvahovou rezervu a zaručit ji úvěrem či zárukou ze strany obce nebo státu.

Zdanění rezidentních penzijních fondů

7 Právnické osoby podléhající ve Švédsku neomezené daňové povinnosti musí platit daň z příjmu podle inkomstskattelagen (1999:1229) [zákon (1999:1229) o dani z příjmu, dále jen „zákon o dani z příjmu“], který se týká zejména výnosů z kapitálu, dividend a z úroků.

8 Podle § 7 odst. 2 prvního pododstavce bodu 3 kapitoly 7 zákona o dani z příjmu jsou však penzijní fondy plně osvobozeny od daně, která je v něm stanovena. Uvedený zákon v tomto ohledu odkazuje na ustanovení týkající se daně z kapitálových příjmů v lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel [zákon č. 661 (1990:661) o dani z výnosů penzijních fondů, dále jen „zákon o dani z výnosů penzijních fondů“].

9 Podle § 2 zákona o dani z výnosů penzijních fondů podléhají švédské penzijní fondy a životní pojišťovny dani z kapitálových příjmů, což je daň s pevnou sazbou, jejímž cílem je zdaňovat průběžné výnosy z důchodového spoření a jejíž základ se vypočte ve dvou fázích v souladu s ustanoveními § 3 až § 8 uvedeného zákona.

10 Nejprve je třeba vypočítat kapitálovou základnu, jež se skládá z hodnoty aktiv penzijního fondu na počátku roku snížené o dluhy k témuž datu. Podle švédské vlády může penzijní fond podle § 11 odst. 4 zákona o zajištění penzijních závazků uzavřít smlouvu o úvěru toliko za účelem pokrytí svých potřeb likvidity, a to pouze za podmínky, že půjčená částka bude vzhledem k velikosti penzijní instituce malého významu.

11 Zadruhé paušální výnos z tohoto kapitálu, tedy základ daně, je stanoven jako součin kapitálové základny a průměrného výnosu státních dluhopisů za kalendářní rok bezprostředně předcházející příslušnému zdaňovacímu období. Podle § 9 o dani z výnosů penzijních fondů je daň z kapitálových příjmů stanovena ve výši 15 % z takto vypočítaného základu.

12 Tato daň z kapitálových příjmů se vztahuje na švédské penzijní fondy a životní pojišťovny, jakož i na zahraniční životní pojišťovny a instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění, jež mají ve Švédsku stálou provozovnu, a podle předkládajícího soudu má za cíl jednotné paušální zdanění všech forem důchodového spoření. Tato metoda je používána jak na daně z kapitálových příjmů z osobního důchodového spoření, tak na daň z příjmů z důchodových pojištění, kapitálového životního pojištění a dalších forem důchodového kapitálu.

Zdanění nerezidentních penzijních fondů

13 Zahraniční právnické osoby, které pobírají dividendy z akcií švédských akciových společností nebo z podílů ve švédských investičních fondech, musí ve Švédsku zaplatit srážkovou daň z dividend podle § 1 a § 4 kupongskattelagen (1970:624) [zákon č. 624 (1970:624) o dani z dividend, dále jen „zákon o dani z dividend“].

14 Podle § 5 zákona o dani z dividend je daň z dividend stanovena ve výši 30 % z vyplacených dividend. Podle daňové dohody podepsané mezi Švédským královstvím a Nizozemským královstvím však sazba daně z vyplacených dividend mezi těmito dvěma členskými státy nesmí přesáhnout 15 % z jejich hrubé částky.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

15 V období let 2002 až 2006 pobíral PMT od švédských akciových společností dividendy, na něž se vztahovala srážková daň ve výši 15 %, odpovídající celkové částce 20 957 836 švédských korun (SEK) (zhruba 2 262 861 eur).

16 V prosinci 2007 požádal PMT švédský daňový orgán o vrácení zaplacené daně z dividend z důvodu, že výběr této daně je v rozporu s unijními pravidly, jimiž se řídí volný pohyb kapitálu. PMT uvedl, že by měl být považován za fond daněný podle zákona o dani z výnosů penzijních fondů a na základě toho by se na něj mělo vztahovat výhodnější zdanění. Tvrdil, že rozdíl ve zdanění, který vyplývá ze zákona o dani z výnosů penzijních fondů a zákona o dani z dividend, není odůvodněný.

17 Jelikož švédský daňový orgán zamítl žádost PMT, podal PMT žalobu k Länsrätten i Dalarnas län (Správní soud okresu Dalarna, Švédsko), která byla taktéž zamítnuta.

18 Na základě odvolání PMT konstatoval Kammarrätten i Sundsvall (Odvolací správní soud v Sundsvallu, Švédsko), že nebylo prokázáno, že PMT podléhal méně příznivému zdanění než srovnatelné švédské penzijní fondy, ani že jsou rozdílné režimy zdanění diskriminační.

19 PMT podal kasační opravný prostředek k Högsta förvaltningsdomstolen (Nejvyšší správní soud), přičemž tvrdil, že systematika vnitrostátní právní úpravy v oblasti zdanění penzijních fondů je diskriminační. Daň z kapitálových příjmů podle něj nahrazuje nejen daň z dividend, ale rovněž daň z převodů a úroků, a zdanění dividend vyplácených švédským penzijním fondům je podstatně nižší než formální výběr daně z kapitálových příjmů. Jelikož zahraniční penzijní fondy podléhají zdanění hrubého příjmu ve formě daně z dividend vybírané v okamžiku vyplácení dividend, nemohou ani využít výhod dlouhodobého vyrovnání, které je cílem paušální metody.

20 Kromě toho výpočet daně z kapitálových příjmů, která se vztahuje na rezidentní penzijní fondy, umožňuje odpočet finančních pasiv, zatímco srážková daň, která se vztahuje na akcionáře-nerezidentní penzijní fondy, to neumožňuje.

21 Konečně zatímco je srážková daň odváděna v okamžiku vyplácení dividend, je daň z kapitálových příjmů vypočítávána a odváděna v roce, který následuje po vyplacení dividend, což, pokud jde o likviditu, znevýhodňuje nerezidentní penzijní fondy.

22 Švédský daňový orgán má za to, že vnitrostátní daňový režim stanoví dva odlišné způsoby zdanění a nevede k diskriminaci. Skutečné zdanění dividend vyplácených rezidentním penzijním fondům odpovídá srážkové dani, která je vybírána podle dohod o dividendách vyplácených nerezidentním penzijním fondům. Daňový režim nerezidentních penzijních fondů může být navíc i příznivější, jednak z důvodu vývoje výnosů ze státních dluhopisů a jednak z toho důvodu, že ke zdanění dochází až v okamžiku vyplacení dividend, kdežto rezidentní penzijní fondy odvádějí daň z kapitálových příjmů každoročně. Náklady, které si rezidentní penzijní fondy mohou případně odečíst na základě zohlednění jejich dluhů při výpočtu kapitálové základny, se nevztahují k vyplaceným dividendám a neexistují žádné náklady, které by byly přímo spojeny s dividendami z kapitálu investovaného ve Švédsku. Rezidentní penzijní fondy odvádějí daň ze zisku měsíčně předem ve formě záloh a na základě této skutečnosti nemají žádnou výhodu týkající se likvidity.

23 Předkládající soud potvrzuje, že režim zdanění penzijních fondů závisí na tom, zda mají tyto fondy na území Švédska postavení rezidenta, a že výše nominálního zdanění dotčeného v projednávané věci je 15 % jak pro daně z kapitálových příjmů, tak pro daně z dividend.

24 Předkládající soud rovněž upřesňuje, že daň z kapitálových příjmů je založena na fiktivním výnosu, což s ohledem na metodu výpočtu základu daně z kapitálových příjmů znamená, že zdanění může být v některých letech příznivější pro akcionáře-rezidenty, kdežto v jiných letech může být naopak výsledek zdanění pro tyto akcionáře méně příznivý, a že daň z kapitálových příjmů se odvádí každý rok bez ohledu na to, zda byly dividendy vyplaceny či nikoli. Předkládající soud kromě toho uvádí, že před ním bylo tvrzeno, že je systematika vnitrostátní právní úpravy v oblasti zdanění penzijních fondů diskriminační, a to zejména proto, že při výpočtu základu daně z kapitálových příjmů lze provést odpočet finančních závazků a že okamžik výběru daně může finančně znevýhodňovat zahraniční penzijní fondy.

25 Za těchto podmínek se Högsta förvaltningsdomstolen (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání článek 63 SFEU vnitrostátním právním předpisům, podle nichž jsou dividendy vyplácené rezidentní společností zdaňovány srážkovou daní, je-li akcionář nerezidentem, kdežto jsou-li takové dividendy vypláceny akcionáři-rezidentovi, podléhají paušální dani z dividend, která se vypočítává z fiktivních výnosů a má dlouhodobě odpovídat běžnému zdanění všech kapitálových výnosů?“

K předběžné otázce

26 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 63 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle nichž jsou dividendy vyplácené rezidentní společností zdaňovány srážkovou daní, pokud jsou tyto dividendy vypláceny nerezidentnímu penzijnímu fondu, a paušální daní, která se vypočítává z fiktivních výnosů a má dlouhodobě odpovídat zdanění všech kapitálových výnosů v obecném režimu, pokud jsou tyto dividendy vypláceny rezidentnímu penzijnímu fondu.

27 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že mezi opatření zakázaná podle čl. 63 odst. 1 SFEU jakožto omezení pohybu kapitálu patří také ta, která mohou od investování v některém členském státě odradit osoby, které nemají v tomto státě bydliště nebo sídlo, nebo osoby s bydlištěm nebo sídlem v tomto členském státě od investování v jiných státech (viz zejména rozsudky ze dne 8. listopadu 2012, Komise v. Finsko, C-342/10, EU:C:2012:688, bod 28, a ze dne 22. listopadu 2012, Komise v. Německo, C-600/10, nezveřejněný, EU:C:2012:737, bod 14).

28 Nepříznivé zacházení členského státu s dividendami vyplácenými nerezidentním penzijním fondům ve srovnání se zacházením svědčícím dividendám vypláceným rezidentním penzijním fondům může konkrétně společnosti usazené v jiném členském státě, než je tento první stát, odradit od uskutečnění investic v tomto prvním členském státě, a představuje proto omezení volného pohybu kapitálu, které je v zásadě zakázáno článkem 63 SFEU (viz rozsudky ze dne 8. listopadu 2012, Komise v. Finsko, C-342/10, EU:C:2012:688, bod 33, a ze dne 22. listopadu 2012, Komise v. Německo, C-600/10, nezveřejněný, EU:C:2012:737, bod 15).

29 Podle právních předpisů dotčených ve věci v původním řízení podléhají penzijní fondy, pokud jde o dividendy, které jsou jim vypláceny, dvěma různým režimům zdanění, jejichž použití závisí na tom, zda mají postavení rezidenta či nerezidenta na území členského státu společnosti, jež vyplácí dividendy.

30 Z předkládacího rozhodnutí totiž vyplývá, že pouze dividendy, které jsou vypláceny nerezidentním fondům švédskou společností, podléhají srážkové dani 30 % z jejich hrubé částky, avšak tato sazba může být snížena na základě dohody o zamezení dvojímu zdanění. Jak uvádí předkládající soud, jsou dividendy vyplácené PMT předmětem srážkové daně ve výši 15 % na základě takové dohody uzavřené mezi Švédským královstvím a Nizozemským královstvím.

31 Naproti tomu dividendy vyplácené rezidentním penzijním fondům nepodléhají takové srážkové dani, ale dani z kapitálových příjmů, jejíž základ je vypočten ve dvou fázích. Nejprve je určena hodnota všech aktiv na počátku účetního období snížená o dluhy k témuž datu. Následně se tato čistá částka násobí průměrným výnosem státních dluhopisů pro kalendářní rok bezprostředně předcházející příslušnému zdaňovacímu období. Takto získaný výsledek představuje fiktivní výnos, který je zdaněn sazbou ve výši 15 %.

32 Rozdíl mezi oběma režimy zdanění se týká zejména metody výpočtu základu daně, jakož i způsobů jejího výběru, přičemž nominální sazba zdanění je v rámci obou režimů stejná.

33 Pokud jde o otázku, zda takové právní předpisy členského státu, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení, představují omezení volného pohybu kapitálu, je třeba určit, zda takové rozdílné zacházení s dividendami vyplácenými penzijním fondům podle toho, zda tyto fondy mají postavení rezidenta či nerezidenta, vede k nepříznivému zacházení s nerezidentními fondy oproti rezidentním fondům.

34 Přísluší předkládajícímu soudu, který je jediný schopen se přesně seznámit se skutečnostmi, které mu byly předloženy, aby posoudil, zda v souvislosti s dividendami dotčenými v této věci vede uplatnění 15% srážkové daně stanovené dvoustrannou dohodou zamezující dvojímu zdanění na žalobce

v původním řízení k tomu, že tento žalobce v konečném důsledku podléhá ve Švédsku vyššímu daňovému zatížení, než jakému u dividend stejné povahy podléhají rezidentní penzijní fondy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. září 2015, Miljoen a další, C-10/14, C-14/14 a C-17/14, EU:C:2015:608, bod 48).

35 V této souvislosti švédská a německá vláda uvádějí, že takové posouzení se musí vztahovat k několika rokům, které odpovídají hospodářskému cyklu, což by podle nich umožnilo prokázat, že zdanění těchto dividend za použití jedné či druhé metody vede v rámci hospodářského cyklu k týmž výsledkům.

36 Je proto třeba určit, zda se musí posouzení případného nevýhodného zacházení s dividendami vyplácenými nerezidentním penzijním fondům předkládajícím soudem týkat období několika let, zkoumaných společně, jak je doporučováno uvedenými vládami, nebo zda se takové posouzení musí provést na ročním základě za každý rok sporného období, jak uvádí Komise.

37 Je třeba poukázat na to, že ačkoli podle švédské vlády má metoda paušálního zdanění za cíl jednotné zdanění přímých a nepřímých úspor a srovnání zdanění v čase, ze spisu, jejž má Soudní dvůr k dispozici, nicméně vyplývá, že daň z kapitálových příjmů, která se vztahuje na rezidentní penzijní fondy, je vypočítávána na ročním základě. Soudní dvůr již přitom rozhodl, že relevantním obdobím pro srovnání daňových zatížení dividend rezidentů a nerezidentů je období zohledňované pro dividendy vyplácené rezidentům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. září 2015, Miljoen a další, C-10/14, C-14/14 a C-17/14, EU:C:2015:608, bod 51).

38 Soudní dvůr dále rozhodl, pokud jde o svobodu usazování, že i za předpokladu, že je daňový režim členského státu pro poplatníky-nerezidenty nejčastěji výhodný, nebrání to tomu, že když se tento režim ukáže pro uvedené poplatníky jako nevýhodný, vede k nerovnému zacházení ve srovnání s poplatníky-rezidenty, a vytváří tak překážku svobodě usazování (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. prosince 2000, AMID, C-141/99, EU:C:2000:696, bod 27, a ze dne 22. března 2007, Talotta, C-383/05, EU:C:2007:181, bod 31). Stejně tak již Soudní dvůr rozhodl, že okolnost, že vnitrostátní právní úprava znevýhodňuje nerezidenty, nemůže být vyvážena skutečností, že v jiných situacích tato právní úprava neznevýhodňuje nerezidenty oproti rezidentům (rozsudek ze dne 18. července 2007, Lakebrink a Peters-Lakebrink, C-182/06, EU:C:2007:452, bod 23).

39 Z výše uvedeného je třeba analogicky učinit závěr, že případné nevýhodné zacházení s dividendami vyplácenými nerezidentním penzijním fondům v průběhu jednoho zdaňovacího období nemůže být vyváženo případným výhodným zacházením v průběhu jiného zdaňovacího období.

40 Jak uvádí Komise, aniž jí švédská vláda v tomto bodě oponuje, použitelné právní předpisy každopádně nestanoví mechanismus, který by umožnil zajistit, že daňové zatížení tuzemských dividend vyplácených rezidentním penzijním fondům bude totožné se zatížením dividend téže povahy vyplácených nerezidentním penzijním fondům.

41 Z toho vyplývá, že posouzení existence případného nevýhodného zacházení s dividendami vyplácenými nerezidentním penzijním fondům musí být provedeno pro každé zdaňovací období jednotlivě.

42 Jak přitom připouští samotná švédská vláda v bodě 48 svého písemného vyjádření, v letech, kdy jsou skutečné výnosy z akcií vyšší než paušální výnos odpovídající výnosům ze státních dluhopisů, což platí zejména za stávajících podmínek na trhu, je pro nerezidentní penzijní fondy výhodné platit namísto daně z dividendy takovou daň z výnosů, jaká se vztahuje na rezidentní penzijní fondy.

43 Tento závěr je v podstatě sdílen předkládajícím soudem, který upřesňuje, že s ohledem na metodu výpočtu základu daně z kapitálových příjmů může být výsledek zdanění v některých letech příznivější pro akcionáře-rezidenty, kdežto v jiných letech může být příznivější pro akcionáře-nerezidenty.

44 Jelikož rozdílné zacházení založené takovými právními předpisy, o jaké se jedná v původním řízení, pokud jde o zdanění dividend vyplácených rezidentním penzijním fondům a zdanění dividend téže povahy vyplácených nerezidentním penzijním fondům, může vést k tomu, že dividendy vyplácené posledně jmenovaným fondům jsou zatíženy vyšším zdaněním než dividendy vyplácené rezidentním penzijním fondům, může takové rozdílné zacházení odradit tyto nerezidentní penzijní fondy od uskutečňování investic v uvedeném členském státě, a představuje proto omezení volného pohybu kapitálu, které je v zásadě zakázáno článkem 63 SFEU.

45 Podle čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU však není článkem 63 SFEU dotčeno právo členských států uplatňovat příslušná ustanovení jejich daňových předpisů, která rozlišují mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště nebo podle místa, kde je jejich kapitál investován.

46 Toto ustanovení musí být jakožto výjimka ze základní zásady volného pohybu kapitálu předmětem restriktivního výkladu. Nemůže tudíž být vykládáno v tom smyslu, že jakékoli daňové předpisy obsahující rozlišení mezi daňovými poplatníky podle místa bydliště či členského státu, kde investují svůj kapitál, jsou automaticky slučitelné se Smlouvou o FEU. Výjimka stanovená v čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU je totiž sama omezena odstavcem 3 téhož článku, který stanoví, že vnitrostátní ustanovení uvedená v odstavci 1 „nesmějí představovat ani prostředek svévolné diskriminace, ani zastřené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu článku 63 SFEU“ (rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, body 55 a 56, jakož i citovaná judikatura).

47 Je tedy třeba odlišit rozdílné zacházení přípustné na základě čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU od diskriminace zakázané v odstavci 3 téhož článku. Z judikatury Soudního dvora přitom vyplývá, že aby mohla být taková vnitrostátní daňová právní úprava, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, považována za slučitelnou s ustanoveními Smlouvy týkajícími se volného pohybu kapitálu, je třeba, aby se rozdílné zacházení, které stanoví, týkalo situací, které nejsou objektivně srovnatelné, nebo aby bylo odůvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu (viz rozsudek ze dne 10. května 2012, Santander Asset Management SGIIC a další, C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 23, jakož i citovaná judikatura).

48 Je třeba připomenout, že srovnatelnost přeshraniční situace s vnitrostátní situací se musí zkoumat s ohledem na cíl sledovaný dotčenými vnitrostátními ustanoveními (rozsudek ze dne 8. listopadu 2012, Komise v. Finsko, C-342/10, EU:C:2012:688, bod 36 a citovaná judikatura), jakož i jejich předmět a obsah (viz rozsudek ze dne 10. května 2012, Komise v. Estonsko, C-39/10, EU:C:2012:282, bod 51).

49 Kromě toho musí být za účelem posouzení toho, zda rozdílné zacházení vyplývající z dotčených právních předpisů odráží rozdíl v objektivní situaci, brána v úvahu pouze relevantní rozlišovací kritéria stanovená takovými právními předpisy (rozsudek ze dne 10. května 2012, Santander Asset Management SGIIC a další, C-338/11 až C-347/11, EU:C:2012:286, bod 28).

50 V projednávané věci, jak bylo uvedeno v bodě 29 tohoto rozsudku, stanoví právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení rozlišovací kritérium založené na místě sídla penzijního fondu, který je příjemcem dividend, přičemž dividendy vyplácené nerezidentním penzijním fondům podléhají srážkové dani a dividendy vyplácené rezidentním penzijním fondům dani z kapitálových příjmů.

51 Je proto třeba ověřit, zda vzhledem k cíli, jakož i předmětu a obsahu právních předpisů dotčených ve věci v původním řízení se rezidentní a nerezidentní penzijní fondy nacházejí ve srovnatelné situaci.

52 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že zdanění rezidentních penzijních fondů má odlišný předmět než zdanění nerezidentních penzijních fondů. Zatímco u prvně jmenovaných jsou zdaňovány všechny jejich příjmy vypočítané na základě aktiv snížené o jejich dluhy, na něž se vztahuje sazba paušálního

výnosu, nezávisle na tom, zda jim jsou v průběhu dotčeného zdaňovacího období dividendy skutečně vyplaceny, nerezidentním penzijním fondům jsou daněny dividendy vyplacené ve Švédsku v průběhu tohoto období.

53 V rámci režimu starobních důchodů, jehož součástí jsou penzijní fondy, totiž vnitrostátní právní předpisy týkající se zdanění uvedených fondů směřují k zavedení neutrálních a na hospodářských podmínkách nezávisejících různých typů aktiv, jakož i všech forem dotčených důchodových spoření.

54 Za účelem dosažení takového cíle podléhají všechna aktiva rezidentního penzijního fondu každoročnímu paušálnímu zdanění odrážejícímu výnos z těchto aktiv nezávisle na dosažení příjmu z uvedených aktiv, zejména na pobírání dividend.

55 Takové zdanění rezidentních penzijních fondů je uskutečňováno Švédským královstvím jakožto státem sídla těchto penzijních fondů, jenž má na tomto základě pravomoc zdanit jejich celkové příjmy.

56 Naproti tomu, pokud jde o nerezidentní penzijní fondy ve Švédsku, má tento členský stát podle dvoustranné dohody o zamezení dvojímu zdanění uzavřené s Nizozemským královstvím pravomoc zdanit toliko příjmy z aktiv těchto fondů nacházejících se ve Švédsku. Švédské království tedy zdaňuje dividendy vyplácené těmto nerezidentním penzijním fondům jakožto stát původu dividend.

57 Jelikož podle této dohody nemá Švédské království pravomoc zdanit aktiva nerezidentního penzijního fondu, jako jsou aktiva dotčená v původním řízení, nacházející se na jeho území, nemůže vést pouhé vlastnictví aktiv ve Švédsku ke zdanění v tomto členském státu.

58 Z důvodu omezené pravomoci Švédského království v oblasti zdanění nerezidentních penzijních fondů nemůže tento členský stát zdanit všechna aktiva těchto penzijních fondů.

59 Za těchto podmínek nemůže být cíle sledovaného vnitrostátními právními předpisy dotčenými ve věci v původním řízení a spočívajícího v neutrálním a na hospodářských podmínkách nezávislém zdanění různých typů aktiv, jakož i všech forem dotčených důchodových spoření, které předpokládá, že budou penzijní fondy daněny ze všech svých aktiv, dosaženo v případě nerezidentních penzijních fondů.

60 Tohoto cíle, který rovněž předpokládá, že penzijní fondy budou daněny každoročně a nezávisle na vyplácení dividend, nemůže být dosaženo ani zdaněním dividend vyplácených nerezidentním penzijním fondům v souladu s paušální metodou opírající se při výpočtu splatné daně o hodnotu podkladových aktiv, neboť, jak je uvedeno v bodech 56 až 58 tohoto rozsudku, nerezidentní penzijní fondy lze v každém případě zdanit jen tehdy, jsou-li jim vypláceny dividendy.

61 Mimoto, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 32 a 33 svého stanoviska, neutralita zdanění ve vztahu k formě investic, o niž usilují právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení, předpokládá zdanění veškerých kapitálových investic poplatníka bez ohledu na složení jeho investičního portfolia.

62 Takového cíle nelze dosáhnout v případě nerezidentních penzijních fondů podléhajících ve Švédsku dani pouze z jejich příjmů pocházejících z tohoto členského státu.

63 Je tedy třeba konstatovat, že vzhledem k cíli, jakož i k předmětu a obsahu vnitrostátních právních předpisů, se nerezidentní penzijní fond nenachází ve srovnatelné situaci jako rezidentní penzijní fond.

64 Přesto je ovšem třeba připomenout, že ačkoli je použití dvou různých metod zdanění rezidentních a nerezidentních penzijních fondů v projednávané věci odůvodněné rozdílem v situaci těchto dvou kategorií poplatníků, Soudní dvůr již rozhodl, že pokud jde o náklady na dosažení příjmů, které

bezprostředně souvisejí s činností, ze které plynou zdanitelné příjmy v určitém členském státě, nacházejí se rezidenti a nerezidenti tohoto členského státu ve srovnatelné situaci (rozsudek ze dne 17. září 2015, Miljoen a další, C-10/14, C-14/14 a C-17/14, EU:C:2015:608, bod 57).

65 Je proto na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda metoda zdanění použitá na rezidentní penzijní fondy umožňuje při výpočtu základu daně uvedených fondů a zejména při zohlednění jejich dluhů při výpočtu základu daně, vzít v úvahu případné náklady na dosažení příjmů, které bezprostředně souvisejí s pobíráním dividend, jak podle všeho tvrdí PMT. Pokud by tomu tak bylo, mělo by být zohlednění takových nákladů přípustné rovněž pro nerezidentní penzijní fondy.

66 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na předběžnou otázku odpovědět tak, že článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu:

— že nebrání vnitrostátním právním předpisům, podle nichž jsou dividendy vyplacené rezidentní společností zdaňovány srážkovou daní, pokud jsou tyto dividendy vypláceny nerezidentnímu penzijnímu fondu, a paušální daní, která se vypočítává z fiktivních výnosů a která má dlouhodobě odpovídat zdanění všech kapitálových výnosů v obecném režimu, pokud jsou tyto dividendy vypláceny rezidentnímu penzijnímu fondu.

— že však brání tomu, aby nerezidentní penzijní fondy, které jsou příjemci dividend, nemohly zohledňovat případné náklady na dosažení příjmů, které bezprostředně souvisejí s pobíráním dividend, pokud metoda výpočtu základu daně rezidentních penzijních fondů takové zohlednění umožňuje, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

K nákladům řízení

67 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu:

— **že nebrání vnitrostátním právním předpisům, podle nichž jsou dividendy vyplacené rezidentní společností zdaňovány srážkovou daní, pokud jsou tyto dividendy vypláceny nerezidentnímu penzijnímu fondu, a paušální daní, která se vypočítává z fiktivních výnosů a má dlouhodobě odpovídat zdanění všech kapitálových výnosů v obecném režimu, pokud jsou tyto dividendy vypláceny rezidentnímu penzijnímu fondu.**

— **že však brání tomu, aby nerezidentní penzijní fondy, které jsou příjemci dividend, nemohly zohledňovat případné náklady na dosažení příjmů, které bezprostředně souvisejí s pobíráním dividend, pokud metoda výpočtu základu daně rezidentních penzijních fondů takové zohlednění umožňuje, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.**

Podpisy.